

Народився 30 квітня 1942 р. у м. Івано-Франківськ.

У 1962 р. закінчив Чернівецький будівельний технікум (спеціальність «Промислове та цивільне будівництво») і розпочав трудовий шлях у Калуському тресті «Хімметалургбуд», який займався розбудовою одного з найпотужніших хімічних підприємств України, що спеціалізувалося на виробництві калійних солей.

Протягом 1965–1970 рр. Т. А. Мартинюк навчався на нафтогазпромислового факультеті Івано-Франківської філії ЛПІ (спеціальність «Проектування та спорудження нафтогазопроводів, газосховищ і нафтобаз»).

Із 1970 р. працює в Івано-Франківському інституті нафти і газу. Спочатку проводив дослідження в науково-дослідному секторі, потім був асистентом кафедри спорудження газонафтопроводів, газосховищ та нафтобаз.

У 1972 р. Тарас Августинович вступив до аспірантури при ІФІНГу. У МІНХ і ГП ім. акад. І. М. Губкіна захистив кандидатську дисертацію «Дослідження структури та механічних властивостей трубних сталей, зварених у магнітному полі», яка присвячена проблемам збільшення продуктивності зварювальних робіт при будівництві та ремонті магістральних трубопроводів.

Здобувши науковий ступінь кандидата технічних наук, з 1978 р. Т. А. Мартинюк працював старшим викладачем кафедри спорудження газонафтопроводів, газосховищ і нафтобаз, а з 1980 р. — доцентом цієї кафедри. Протягом 1986–2010 рр. був деканом факультету нафтогазопроводів. Із 1995 р. — професор кафедри спорудження та ремонту газонафтопроводів і газонафтоосховищ ІФНТУНГу.

Основним напрямом наукової діяльності вченого є розробка заходів забезпечення надійності будівельно-монтажних та

Мартинюк Тарас Августинович

Кандидат технічних наук,
професор, академік УНГА,
фахівець у галузі спорудження
та ремонту трубопроводів

ремонтних робіт при спорудженні й експлуатації магістральних трубопроводів.

Тарас Мартинюк — автор понад 100 наукових і навчально-методичних праць, серед яких сім підручників для вивчення дисциплін спеціальності «Газонафтопроводи та газонафтоосховища», зокрема «Машини для спорудження трубопроводів» і «Комплексна механізація будівництва трубопроводів» із грифом Міністерства освіти й науки України.

Крім наукової та педагогічної роботи, він активно займається громадською діяльністю. Виконуючи обов'язки декана факультету газонафтопроводів Т. А. Мартинюк багато уваги приділяв патріотичному вихованню студентів.

Є членом Державної екзаменаційної комісії за спеціальністю «Газонафтопроводи та газонафтоосховища», проводить заняття і керує дипломним проектуванням в інституті післядипломної освіти.

Має подяки та відзнаки університету.

Народився 27 жовтня 1933 р. у с. Ходованці Томашівського повіту Люблінського воєводства (нині — Польща).

Здобув освіту на геологорозвідувальному факультеті ЛПІ. Трудовий шлях розпочав у 1957 р. на Туймазинському нафтовому родовищі в Башкирії.

З 1960 р. М. Й. Марухняк проводив наукові дослідження у ЦНДЛ ВО «Укрнафта». Тут у 1969 р. захистив кандидатську дисертацію, після чого був запрошений до УкрдніпроНДІнафти. За двадцять років діяльності в цій установі (1970–1990) протягом п'ятнадцяти років обіймав посаду заступника директора з наукової роботи в галузі геології і буріння.

Наукові праці Миколи Йосиповича присвячені обґрунтуванню шляхів розвитку і наповнення ресурсної вуглеводневої бази нафтогазовидобувної промисловості Карпатського, Дніпровсько-Донецького, Азово-Чорноморського, Прип'ятського, Прибалтійського регіонів, визначенню перспективних напрямків пошуково-розвідувальних робіт, а також координації геологорозвідувальних робіт у суміжних прилеглих регіонах: Польщі, Чехословаччині, Угорщині, Німеччині.

Під науковим керівництвом і за участю М. Й. Марухняка були створені комплексні довгострокові проекти промислового освоєння ресурсів основних нафтогазоносних регіонів України, Білорусі, Калінінградської області РФ, Литви і Латвії.

Протягом 1983–1989 рр. учений очолював групу фахівців УкрдніпроНДІнафти, які займалися проектуванням розробки кубинських нафтових родовищ Варадеро і Бока-де-Харуко. Завдяки проведеній роботі видобуток нафти на Кубі вже через п'ять років зріс удвічі і сягнув 1 млн т на рік. У 1990 р. Микола Йосипович був відряджений до Алжиру, де став керівником групи радянських фахівців, які надавали науково-технічну допомогу національній компанії «Sonatrak» під час розробки родовищ

Марухняк Микола Йосипович

Кандидат геолого-
мінералогічних наук, академік
УНГА, фахівець у сфері геології
та буріння, управлінець

вуглеводнів, зокрема гігантського нафтового Хассі-Мессауд і газового Хассі-Р'Мель. Повернувшись, працював заступником начальника Управління науки і техніки Держнафтогазпрому (1993–1998) та заступником начальника Управління технічної політики в НАК «Нафтогаз України» (1998–2002).

Зараз М. Й. Марухняк співпрацює із ПрАТ «Науково-дослідне і конструкторське бюро бурового інструменту» у сфері вирішення проблем новітніх технологій освоєння родовищ нафти і газу шляхом створення горизонтальних свердловин, а також відновлення роботи старих свердловин боковими стовбурами.

Протягом 15 років був членом та експертом Центральної комісії з питань розробки нафтових, газових і газоконденсатних родовищ при Мінпаливенерно України, став одним із першовідкривачів низки нафтових родовищ у Прикарпатті та Дніпровсько-Донецькій западині. Має понад 130 наукових праць.

Микола Йосипович — заслужений працівник промисловості України.